Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

19. september 2019*

Dumping – Hiinast ja Taiwanist pärit põkk-keevitatavate roostevabast terasest toruliitmike (ka valmistoodetena) import – Lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine – Normaalväärtus – Kohandamine – Ilmne hindamisviga – Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-228/17,

Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, asukoht Wenzhou (Hiina), esindaja: *avocat* S. Hirsbrunner,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky ja E. Schmidt,

kostja,

keda toetab

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: B. Driessen ja H. Marcos Fraile,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 26. jaanuari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/141, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit põkk-keevitatavate roostevabast terasest toruliitmike (ka valmistoodetena) impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased tollimaksud (ELT 2017, L 22, lk 14),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: president H. Kanninen, kohtunikud L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (ettekandja) ja I. Reine,

kohtusekretär: ametnik F. Oller,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 22. jaanuari 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

I. Vaidluse taust

1 Hageja, Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, on Hiinas asutatud äriühing, kes toodab ja ekspordib Euroopa Liitu põkk-keevitatavaid roostevabast terasest toruliitmikke (edaspidi „toruliitmikud“).

2 14. septembril 2015 esitas Euroopa Liidu terasest põkk-keevitusliitmike tootmisharu kaitsekomitee kaebuse, mille järel Euroopa Komisjon avaldas 29. oktoobril 2015 teate Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit teatavate põkk-keevitatavate roostevabast terasest toruliitmike (ka valmistoodetena) importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT 2015, C 357, lk 5) kooskõlas nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51) (mis asendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21)). Tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kohaldatakse menetluseeskirju üldiselt alates päevast, mil need jõustuvad (vt 11. detsembri 2012. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hispaania, C-610/10, EU:C:2012:781, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika). Seevastu materiaalõigusnorme tuleb tõlgendada nii, et need on enne nende jõustumist tekkinud olukordade suhtes kohaldatavad üksnes siis, kui selline võimalus nähtub selgelt nende sõnastusest, eesmärgist või ülesehitusest (12. novembri 1981. aasta kohtuotsus Meridionale Industria Salumi jt, 212/80–217/80, EU:C:1981:270, punkt 9, ja 11. detsembri 2008. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, punkt 44). Niisiis tuleb järgnevalt sisuliste normide puhul viidata määrusele nr 1225/2009 ning menetlusnormide puhul viidata määrusele nr 1225/2009 või määrusele 2016/1036 olenevalt kõnealuse menetluse läbiviimise kuupäevast.

3 Dumpingut ja kahju käsitlev uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2014 kuni 30. septembrini 2015 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohalt oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2012 kuni 30. septembrini 2015 (edaspidi „vaatlusalune periood“).

4 Hiina metalli-, mineraalide ja kemikaalide importijaid ja eksportijaid esindav kaubanduskoda (edaspidi „CCCMC“) esindas teatud Hiina toruliitmike tootjaid komisjonis toimunud menetluses.

5 Hageja tegevuskohta tehti kontrollkäik määruse nr 1225/2009 (asendatud määrusega 2016/1036) artikli 16 alusel.

6 Hageja ei esitanud turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse taotlust vastavalt määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktile b (asendatud määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punktiga b).

7 CCCMC esitas 25. juulil 2016 seisukohad esialgsete järelduste kohta. Ta palus, et komisjon avaldaks kogu tema valduses oleva teabe liidu tootmisharu kohta esialgsete järelduste tegemise ajal.

8 27. oktoobril 2016 edastas komisjon oma lõplikud järeldused, milles ta kehtestas seisukohtade esitamise tähtajaks 16. novembri 2016. Komisjon teatas oma järeldustes oma otsusest kasutada võrdlusriigina Taiwani, et määrata Hiina Rahvavabariigi eksportivate tootjate jaoks kindlaks normaalväärtus.

9 16. novembril 2016 esitasid CCCMC ja hageja oma seisukohad lõplike järelduste kohta. Hageja väitis, et tähtaeg nende seisukohtade esitamiseks ei olnud piisav, võttes arvesse teatud andmete olulisust, mis edastati esimest korda alles lõplikes järeldustes. CCCMC taotles komisjonilt ärakuulamist. Komisjon pakkus välja ärakuulamise kuupäeva, mida CCCMC pidas ajaliselt liiga lähedaseks, võttes arvesse vajalikke formaalsusi, et asjaomased isikud saaksid tulla Brüsselisse (Belgia), mistõttu ärakuulamine ei leidnud aset.

10 25. novembril 2016 esitas komisjon pärast menetluse teatud osaliste märkusi oma parandatud lõplikud järeldused, mis sisaldasid täiendavaid andmeid ja teavet ning milles määrati märkuste esitamise tähtajaks 29. november 2016. CCCMC taotles nimetatud tähtaja pikendamist. Kuna taotlust ei rahuldatud, siis esitas CCCMC oma märkused ette nähtud tähtajal.

11 26. jaanuaril 2017 võttis komisjon vastu rakendusmääruse (EL) 2017/141, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit põkk-keevitatavate roostevabast terasest toruliitmike (ka valmistoodetena) impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased tollimaksud (ELT 2017, L 22, lk 14; edaspidi „vaidlustatud määrus“).

12 Vaidlustatud määruse artiklis 1 on märgitud, et hageja suhtes määratud dumpinguvastane tollimaks on 48,9%.

II. Menetlus ja poolte nõuded

13 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 19. aprillil 2017.

14 Võttes arvesse Üldkohtu kodukorra artikli 66 alusel 27. aprillil ja 13. oktoobril 2017 esitatud hageja taotlusi, jäeti käesolevast kohtuotsusest välja teatud tootjate nimed, kes tegid komisjoniga kõnealuses menetluses koostööd, ning ühe tõendi nimetamine, mille hageja esitas.

15 Euroopa Liidu Nõukogu esitas Üldkohtu kantseleisse 21. juunil 2017 saabunud dokumendiga taotluse astuda käesolevasse menetlusse komisjoni nõuete toetuseks üksnes hageja viienda väitega seoses.

16 Üldkohus andis 27. juuli 2017. aasta otsusega nõukogule loa menetlusse astuda.

17 Ettekandja-kohtuniku ettepanekul otsustas Üldkohus (neljas koda) 6. novembril 2018 avada menetluse suulise osa ja kodukorra artiklis 89 sätestatud menetluse korraldava meetme alusel paluda hagejal esitada tõendid selle kohta, et CCCMC esindas teda komisjonis. Hageja vastas Üldkohtu nõudele ettenähtud tähtaja jooksul.

18 Vastuseks hageja argumentidele ja tõenditele, mille ta oli esitanud vastusena eespool punktis 17 mainitud menetlust korraldavale meetmele, esitas komisjon kohtuistungil tõendid näitamaks, et CCCMC ei olnud hagejat komisjonis esindanud.

19 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud määrus teda puudutavas osas;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt ja nõukogult.

20 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– teise võimalusena jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

21 Nõukogu palub Üldkohtul:

– jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

III. Õiguslik käsitlus

22 Vastusena kohtuistungil esitatud Üldkohtu küsimusele teatas komisjon, et ta loobub nõudest tunnistada hagi vastuvõetamatuks; see loobumine kanti protokolli.

23 Hageja põhjendab oma hagi viie väitega. Esimene väide käsitleb ilmset hindamisviga, erapooletuse puudumist tõendi hindamisel, hagejale pandud ülemäärast tõendamiskohustust, seda, et on rikutud hageja õigust olla ära kuulatud, ja seda, et komisjon on ebapiisavalt põhjendanud asendatavuse laadi kindlaks määramist. Teine väide käsitleb ilmset hindamisviga ja seda, et normaalväärtuse kohandamist on ebapiisavalt põhjendatud. Kolmas väide käsitleb vaatlusaluse perioodi kindlaks määramisel tehtud ilmset hindamisviga ja võimu kuritarvitamist. Neljas väide käsitleb hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtte rikkumist ning kaitseõiguste rikkumist. Viies väide käsitleb ilmset hindamisviga mitteturumajanduslikele riikidele mõeldud kohtlemise kohaldamisel. Sidususe huvides analüüsib Üldkohus viiendat väidet enne teist väidet. Nimelt tuleb enne käsitleda küsimust, kas komisjonil oli õigus kasutada normaalväärtuse arvutamise meetodit, mis on mõeldud mitteturumajanduslikele riikidele, ning alles siis teise väite raames käsitletavat küsimust, mis on seotud komisjoni keeldumisega kasutada Hiina turult pärit andmeid nimetatud normaalväärtuse arvutamiseks.

A. Sisulised küsimused

1. Esimene väide, et on tehtud ilmne hindamisviga, tõendite hindamisel puudus erapooletus, hagejale on pandud ülemäärane tõendamiskoormis, rikutud on hageja õigust olla ära kuulatud ning esitatud ebapiisav põhjendus seoses asendatavuse kindlaks määramisega toruliitmike vahel, mis on toodetud ASME/ANSI ja EN/DIN standardite alusel

24 Käesoleva väite raames tuleb esmalt analüüsida teist etteheidet, mille kohaselt on rikutud hageja õigust olla ära kuulatud; seejärel koos esimest, kolmandat ja neljandat etteheidet, mis käsitlevad ilmset viga, erapooletuse puudumist tõendite hindamisel ja hagejale kehtestatud ülemäärast tõendamiskoormist; ning lõpuks viiendat etteheidet, mis puudutab ebapiisavat põhjendamist.

a) Esimese väite ese

25 Vaidlustatud määruse põhjendusest 47 nähtub, et käesolevas uurimises vaadeldavad tooted on „Hiinast ja Taiwanist pärit põkk-keevitatavad roostevabast austeniitterasest ilma äärikuta toruliitmikud (ka valmistoodetena), mis vastavad AISI kategooriatele 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 ja 321H või muudele samaväärsetele standarditele; toote välisdiameeter ei ületa 406,4 mm ja seinapaksus on kuni 16 mm ning karedus on vähemalt 0,8 mikromeetrit“ ja et „[t]oode klassifitseeritakse CN-koodide ex 7307 23 10 ja ex 7307 23 90 alla“. Vaidlustatud määruse põhjendusest 48 nähtub, et „[v]aatlusaluseid tooteid valmistatakse peamiselt torude lõikamise ja stantsimise teel“, et „[n]eid kasutatakse roostevabast terasest torude ühendamiseks“ ja et „neid on erineva kujuga“, näiteks „põlved, siirdmikud, torukolmikud ja otsakud“.

26 Hageja argumendid esimese väite raames võib jagada viieks osaks. Esimene etteheide puudutab ilmset viga, mille komisjon oli väidetavalt teinud, kui ta järeldas, et ASME/ANSI standardite alusel toodetud toruliitmikud on asendatavad EN/DIN standardite alusel toodetud toruliitmikega. Teine etteheide puudutab seda, et komisjon on väidetavalt rikkunud hageja kaitseõigusi seoses märkustega, mida ta oli soovinud esitada dumpinguvastases menetluses ja mis puudutasid küsimust nende kahe eespool mainitud standardi alusel toodetud toruliitmike asendatavuse kohta. Kolmas etteheide puudutab seda, et komisjon ei olnud erapooletu, kui ta hindas tõendeid kahe eespool mainitud standardi alusel

toodetud toruliitmike asendatavuse kohta. Neljas etteheide puudutab seda, et komisjon oli väidetavalt pannud hagejale ülemäärase tõendamiskoormise asendatavuse kohta. Viies etteheide puudutab komisjoni põhjenduste väidetavat ebapiisavust viidatud asendatavuse kindlaks määramisel.

27 Repliigis täpsustas hageja vastuseks kostja vastuses esitatud argumentidele, et esimese väitega ei soovi ta vaidlustada vaidlustatud määruse põhjendustes 47 ja 48 toodud kõnealuse toote määratlust. Ta märgib, et tema esimene väide viitab selle analüüsi kehtivusele, mille komisjon viis läbi mõju kohta, mis on toodetel, mis olid liidus dumpingu esemeks, et määrata kindlaks kahju ja põhjuslik seos. Tema sõnul puudutavad etteheited, mis käsitlevad ilmset hindamisviga, erapooletuse puudumist tõendite hindamisel, hageja õiguse olla ära kuulatud rikkumist ja ebapiisavat põhjendust asendatavuse kindlaks määramisel, seda, kas on kehtiv see viis, kuidas komisjon hindas dumpingu esemeks oleva impordi mõju liidu tootmisharule, et määrata kindlaks kahju ja põhjuslik seos. Ta kinnitab, et liidu tootjad toodavad peaaegu eranditult EN/DIN standardiga toruliitmikke ja et Hiina tootjad toodavad peaaegu eranditult ASME/ANSI standardiga toruliitmikke. Niisiis, kuna Hiinast pärit toruliitmikud, mis vastavad ASME/ASNSI standardile, ei ole sisuliselt asendatavad EN/DIN standardi alusel toodetud toruliitmikega, mida on peamiselt tootnud liidu tootjad, siis ei saa komisjon objektiivselt ja argumenteeritult järeldada, et import tekitab olulist kahju liidu tootmisharule.

28 Kohtuistungil märkis komisjon vastuseks ühele Üldkohtu küsimusele, et eespool punktis 27 toodud hageja argumente tuleb lugeda uueks väiteks, kuna oma põhjenduskäigus esimese väite raames ei olnud hageja seadnud kahtluse alla kahju hindamist komisjoni poolt.

29 Sellega seoses tuleb rõhutada, et eespool punktis 27 mainitud hageja argumendid kujutavad endast nende argumentide arendust, mis olid esitatud hagiavalduses, vastusena kostja vastuses toodud komisjoni argumentidele, mis käsitlesid tal lasuvaid kohustusi seoses asjaomase toote määratlusega. Nimelt kritiseerib hageja hagiavalduses seda, kuidas komisjon hindas EN/DIN standardi ja ASME/ANSI standardi asendatavust. Repliigis täpsustas hageja, et nende argumentidega sooviti kahtluse alla seada komisjoni hinnang kahjule. Niisiis ei saa seda argumendi arendust lugeda uueks väiteks.

b) Teine etteheide, et on rikutud hageja õigust olla ära kuulatud seoses kahe standarditüübi asendatavuse kindlaksmääramisega

30 Hageja märgib oma teises etteheites, et komisjon rikkus tema kaitseõigusi, kuna ta võttis arvesse CCCMC märkusi asendatavuse puudumise kohta alles siis, kui 25. novembril 2016 avaldati täiendavad andmed, mitte aga menetluse eelnevates etappides. Hageja lisab, et komisjon kehtestas oma parandatud lõplike järelduste kohta märkuste esitamise tähtajaks kaks ja pool tööpäeva ning et see lühike tähtaeg takistas tal esitada põhjalikke märkusi täiendavate andmete kohta. Hageja väidab, et ehkki määruse 2016/1036 artikli 20 lõikes 5 on lubatud kehtestada lühem kui 10päevane tähtaeg märkuste esitamiseks, oleks komisjon pidanud kehtestama pikema tähtaja. Lisaks väidab hageja, et kaebuse esitaja ärakuulamine toimus üks päev pärast kuupäeva, mille komisjon oli kehtestanud märkuste esitamiseks parandatud lõplike järelduste kohta, mis olid esitatud 25. novembril 2016. Sellega seoses väidab hageja, et CCCMC taotles tähtaja pikendamist, et vastata parandatud lõplikele järeldustele, ja et komisjon keeldus. Hageja leiab, et teda on sellega seoses diskrimineerivalt koheldud, kuna CCCMC esindas teda komisjoni ees toimunud menetluses.

31 Komisjon rõhutab, et hageja enda asemel osales tema ees toimunud kõnealuses menetluses CCCMC. Komisjon leiab niisiis, et hageja ei saa viidata kaitseõiguste rikkumisele. Sellega seoses mainib komisjon, et kooskõlas Üldkohtu väljakujunenud praktikaga saab subjektiivse õiguse rikkumisele viidata üksnes isik, kelle õigust on väidetavalt rikutud, mitte aga kolmas isik (1. juuli 2010. aasta kohtuotsus ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni *vs.* komisjon, T-62/08, EU:T:2010:268, punkt 186;

26. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus CNOP ja CCG *vs.* komisjon, T-23/09, EU:T:2010:452, punkt 45, ja 12. mai 2011. aasta kohtuotsus Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'agglomération du Douaisis *vs.* komisjon, T-267/08 ja T-279/08, EU:T:2011:209, punkt 77).

32 Eespool punktis 17 mainitud menetlust korraldava meetmena esitatud Üldkohtu küsimusele vastamiseks esitas hageja argumendid ja tõendid näitamaks, et CCCMC esindas teda komisjonis.

33 Esiteks rõhutab hageja, et CCCMC mainis oma esialgsetes märkustes komisjonile, et ta esindas teatud asjaomase toote eksportivaid tootjaid. Teiseks märgib hageja, et CCCMC esitas komisjonis konfidentsiaalset teavet hageja kohta, mida CCCMC ei oleks saanud ilma hageja nõusolekuta. Kolmandaks esitas hageja Üldkohtule CCCMC 28. oktoobri 2015. aasta teate, mis oli adresseeritud kõigile ettevõtjatele, keda puudutas Hiinast pärit roostevabast terasest torusid käsitlev dumpinguvastane menetlus. Isegi kui teate adressaadid ei ole kindlaks määratud, nähtub sellest teatest, et CCCMC hoiatas „kõiki asjaomaseid ettevõtjaid", keda dumpinguvastase menetluse algatamine puudutas, asjaolust, et kolm ettevõtjat, nende hulgas hageja, olid väljendanud oma soovi osaleda dumpinguvastases menetluses, määrates ühe advokaadibüroo esindama neid komisjonis. Ühtlasi tuleneb sellest teatest, et esindusleping sõlmiti iga ettevõtja ja advokaadibüroo vahel eraldi.

34 Sellega seoses tuleb esiteks sedastada, et esialgsetes märkustes ei täpsustanud CCCMC, milliseid ettevõtjaid ta esindab. Teiseks tuleb rõhutada, et hageja ei täpsustanud, millist teda puudutavat konfidentsiaalset infot oli CCCMC esitanud. Kolmandaks tuleb märkida, et CCCMC 28. oktoobri 2015. aasta teates ei öelda, et CCCMC oli otsustanud ise esindada teatud ettevõtjaid komisjonis, vaid et kolm ettevõtjat olid otsustanud osaleda dumpinguvastases menetluses ja lasta end esindada komisjonis teatud advokaadibürool. Nii ei ilmne sellest teatest, et CCCMC tegutses komisjonis toimuvas menetluses kolme ettevõtja nimel. Järelikult ei saa selle dokumendiga tõendada, et CCCMC esindas hagejat kõnealuses menetluses.

35 Lisaks tuleb märkida, et nagu eespool punktis 18 on rõhutatud, esitas komisjon vastuseks hageja esitatud argumentidele ja dokumentidele ärakuulamise ajal selliseid argumente ja dokumente, mille eesmärk oli tõendada, et CCCMC ei esindanud hagejat komisjonis. Esiteks esitas komisjon väljavõtte dumpinguvastasest küsimustikust, mille ta oli hagejale esitanud ja milles küsiti, kas hageja on CCCMC liige. Hageja vastas aga, et ta kuulub ühendusse nimega Wenzhou Pipe Fittings Association. Komisjon väidab, et sellest vastusest ilmneb, et hageja ei ole CCCMC liige. Teiseks esitas komisjon volikirja, millega CCCMC oli volitanud ühte advokaati teda esindama komisjonis. Komisjon märgib, et see volikiri mainib üksnes CCCMC-d ja seda ei saa lugeda tõendiks hageja esindamise kohta.

36 Eelnevast ilmneb, et nagu märkis ka komisjon, ei ole hageja tõendanud, et CCCMC tegutses tema nimel komisjonis siinses asjas käsitletavas menetluses. Niisiis ei saa hageja Üldkohtus viidata CCCMC kaitseõigustele (vt selle kohta 1. juuli 2010. aasta kohtuotsus ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni *vs.* komisjon, T-62/08, EU:T:2010:268, punkt 186; 26. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus CNOP ja CCG *vs.* komisjon, T-23/09, EU:T:2010:452, punkt 45, ja 12. mai 2011. aasta kohtuotsus Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'agglomération du Douaisis *vs.* komisjon, T-267/08 ja T-279/08, EU:T:2011:209, punkt 77).

37 Seevastu võib hageja viidata õigusele olla ära kuulatud iseenda osalemise alusel haldusmenetluses. Ta heidab komisjonile sisuliselt ette, et komisjon esitas oma järeldused kahe standarditüübi asendatavuse kohta alles parandatud lõplikes järeldustes ning jättis talle märkuste esitamiseks vaid kaks ja pool tööpäeva.

38 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja ei esitanud märkusi parandatud lõplike järelduste kohta ega taotlenud ajapikendust selliste märkuste esitamiseks. Üldkohtus viidatud märkused ja ajapikenduse taotlus on mõlemad omistatavad CCCMC-le, kelle puhul ei ole tõendatud, et ta tegutses hageja nimel, nagu ilmneb eespool punktist 36.

39 Lisaks tuleb märkida, et komisjoni kehtestatud tähtaeg märkuste esitamiseks määrati 25. novembri 2016. aasta parandatud lõplike järelduste ajal kehtinud määruse 2016/1036 alusel. Nimetatud määruse artikli 20 lõikes 5 on sätestatud, et „[k]ui peab toimuma täiendav lõplik avalikustamine, võib [märkuste esitamiseks] kehtestada lühema tähtaja“ kui kümme päeva. Andes hagejale võimaluse esitada märkusi kuni 29. novembrini 2016, ei rikkunud komisjon sätteid, mis reguleerivad korda, mille alusel pooled ära kuulatakse pärast parandatud lõplike järelduste esitamist.

40 Lõpuks ei ole hageja esitanud tõendeid, et ta ei saanud tõhusalt oma seisukohta esitada uute asjaolude kohta, mis sisaldusid parandatud lõplikes järeldustes.

41 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et hageja õigust olla ära kuulatud, ei ole rikutud.

42 Niisiis tuleb hageja teine etteheide nii vastuvõetamatuse tõttu kui ka põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

c) Esimene, kolmas ja neljas etteheide, mis puudutavad ilmset viga, erapooletuse puudumist tõendite hindamisel ja hagejale pandud ülemäärast tõendamiskoormist seoses ASME/ANSI ja EN/DIN standardite alusel toodetud toruliitmike asendatavuse kindlaksmääramisega

1) Repliigi teatavate lisade vastuvõetavus

43 Hageja lisab repliigile mitu lisa, mille eesmärk on kinnitada tema argumente, et ASME/ASNSI ja EN/DIN standardite alusel toodetud toruliitmike suhtes toimus erinev termiline töötlemine, mis põhjendas tema teesi, et nende standardite alusel toodetud toruliitmikud ei ole asendatavad.

44 Repliigis ja hiljem vastuses Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele märkis hageja, et ta esitas need lisad repliigi staadiumis, et vastata teatud argumentidele, mida komisjon oli kostja vastuses esile toonud.

45 Sellega seoses tuleb märkida, et kodukorra artikli 85 lõikes 1 sätestatud aegumise norm ei hõlma vastutõendi esitamist ega tõendite täiendamist pärast seda, kui teine pool on esitanud vastutõendi (13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Post Bank Iran *vs.* nõukogu, T-559/15, EU:T:2018:948, punkt 75).

46 Siinses asjas tuleb esmalt märkida, et hageja käsitles hagiavalduses erinevate toruliitmike erinevat termilist töötlemist vastavalt sellele, kas need olid toodetud ASME/ANSI standardi või EN/DIN standardi alusel. Seejärel tuleb märkida, et komisjon ei esitanud kostja vastuses selle küsimuse kohta vastutõendit. Lisaks ei vaidle komisjon kostja vastuses esitatud argumentides vastu sellele, et ASME/ANSI ja EN/DIN standardid toovad kaasa erinevused termilises töötlemises, vaid piirdub sisuliselt selle küsimuse praktilise tähtsuse vähendamisega.

47 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et repliigile lisatud lisadega C.3, C.4 ja C.5 soovitakse üksnes kinnitada ühte argumenti, mille hageja oli juba hagiavalduses esitanud, ja et nendega ei soovita kõigutada komisjoni esitatud vastutõendeid kostja vastuses, ega isegi vastuargumente, mis on kostja vastuses esitatud. Siiski märgib Üldkohus, et hageja ei täpsustanud ei oma kirjalikes avaldustes ega ka kohtuistungil seda, millistele komisjoni argumentidele pidid tema lisad vastama.

48 Kuna hageja ei esitanud muid põhjendusi selle kohta, miks ta esitas lisad C.3, C.4 ja C.5 alles repliigis, siis tuleneb, et need tuleb lugeda ilma põhjenduseta hilinenult esitatuks, mistõttu tuleb need lugeda vastuvõetamatuks.

2) Vaidlustatud määruse põhjendust 54 puudutavate hageja argumentide vastuvõetavus

49 Esimese väite raames vaidleb hageja vastu vaidlustatud määruse põhjendusele 54, milles kohaselt „[…] näitas välistöötlemise protseduuri rakendava liidu tootja suhtes läbi viidud uurimine ja ärakuulamine, et standardite EN/DIN ja ASME/ANSI kohaselt heaks kiidetud toodete füüsikalised, tehnilised ja keemilised näitajad on võrreldavad“. Sellega seoses rõhutab ta, et selles punktis mainitud liidu tootja avaldused ei puudutanud nende kahe standardi asendatavust ja et see tootja lõpetas koostöö 27. jaanuaril 2017, mis tähendab, et tema esitatud teavet ei kontrollitud. Hageja rõhutab seevastu, et selle liidu tootja teavet, kes kinnitas asendatavuse puudumist, kontrolliti kohapealsete kontrollide käigus.

50 Sellega seoses väidab komisjon, et hageja argumendid importija kohta, kes tunnistas asendatavuse puudumist, on „vastuvõetamatud“, kuna hageja ei lisanud neid hagiavaldusse, vaid üksnes lisadesse.

51 Komisjon märgib, et Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et hageja ei saa viidata üksnes lisadele, et esitada Üldkohtule argumente, vaid et need argumendid peavad olema esitatud hagiavalduses endas (11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt *vs.* komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punktid 40 ja 41, ning 14. aprilli 2016. aasta kohtumäärus Best-Lock (Europe) *vs.* EUIPO, C-452/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:270, punkt 14). Vaidlust ei ole selles, et kohtupraktika kohaselt ei saa üldine viide teistele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, asendada selliste sisuliste õiguslike argumentide puudumist, mis kodukorra artikli 76 sätete alusel peavad olema märgitud hagiavalduses endas (vt 14. aprilli 2016. aasta kohtumäärus Best-Lock (Europe) *vs.* EUIPO, C-452/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:270, punkt 14 ja seal viidatud kohtupraktika). Siiski tuleb siinses asjas märkida, et hageja sisulised argumendid, mis viitavad Euroopa importija avaldustele kahe standardi asendatavuse puudumise kohta, on esitatud hagiavalduse punktis 37. Niisiis tuleb need argumendid vastuvõetavaks tunnistada.

3) Esimese, kolmanda ja neljanda etteheite sisuline analüüs

52 Oma esimese etteheite raames väidab hageja, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui ta järeldas, et ASME/ANSI standardi alusel toodetud toruliitmikud ja EN/DIN standardi alusel toodetud toruliitmikud olid liidu turul asendatavad. Komisjon ei võtnud piisavalt arvesse kõiki asjasse puutuvaid asjaolusid ega hinnanud toimiku kõiki osasid nõuetekohase hoolsusega.

53 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

54 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja esimene etteheide ei ole faktiliselt õige. Nimelt ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 52, et teatud pooled väitsid komisjonis pärast lõplike järelduste esitamist, et ASME/ANSI standardi alusel toodetud toruliitmikud ei olnud tehnilisest seisukohast asendatavad EN/DIN standardi alusel toodetud toruliitmikega või et EN/DIN standardi alusel toodetud liitmikud tuleks jätta välja asjaomase toote määratluse alt. Nende märkuste peale märkis komisjon vaidlustatud määruse põhjendustes 53–58, et nii liidu tootmisharu kui ka Hiina tootjad toodavad toruliitmike mõlema standarditüübi alusel, et nende kahe standardi alusel toodetud toruliitmike füüsikalised, tehnilised ja keemilised omadused olid võrreldavad, ehkki neis võisid esineda väikesed erinevused, ja lõpuks, et mõlemad standarditüübid konkureerisid üksteisega nii standardi valimise hetkel ja isegi pärast standardi valimist, kui need täielikult kattusid.

55 Seevastu ei ilmne vaidlustatud määrusest sugugi, et komisjon järeldas, et mõlema standardi alusel toodetud toruliitmikud olid asendatavad. Komisjon piirdus järeldusega, et esinesid sarnasused, mis olid sageli olulised, liitmike vahel, mis olid toodetud nende kahe standardi alusel, ja et need konkureerisid omavahel, mis põhjendas seda, et ühte neist standarditüüpidest ei jäetud asjaomase toote määratlusest välja.

56 Sellest nähtub, et hageja esitatud esimese väite esimene etteheide tuleb tagasi lükata.

57 Täielikkuse huvides, juhul kui nimetatud esimest etteheidet tuleks tõlgendada nii, et sellega ei viidata mitte rangelt asendatavusele, vaid komisjoni järeldusele, et nende kahe standardi alusel toodetud toruliitmikud on sarnased või võrreldavad ja konkureerivad omavahel, esitab Üldkohus järgnevad kaalutlused.

58 Esiteks väidab hageja, et liidu tootjad tarnivad peaaegu eranditult EN/DIN standardi alusel toodetud toruliitmikke ja et Hiina tootjad tarnivad peaaegu eranditult ASME/ANSI standardi alusel toodetud toruliitmikke.

59 Teiseks rõhutab hageja, et üks sõltumatu importija, kes tegi komisjoniga dumpinguvastases uurimises koostööd, esitas komisjonile märkused, mis kinnitasid ASME/ANSI ja EN/DIN standardite asendatavuse puudumist. Ta märgib, et see importija olevat kinnitanud oma avaldusi ärakirjadega toruliitmike tellimustest, mida ta oli tarninud ühele liidu kaebuse esitajale. Hageja esitas need märkused Üldkohtule.

60 Kolmandaks vaidleb hageja vastu vaidlustatud määruse põhjendusele 55, mille kohaselt need kaks standardit konkureerivad omavahel. Ta märgib, et sellele väitele räägivad vastu tõendid, mida on komisjonile esitatud ja kontrollitud. Mis puudutab nimetatud põhjenduses esitatud kinnitust, et „on tõsi, et teatud projektide puhul nõutakse spetsifikatsioonidega standardi EN/DIN või ASME/ANSI kasutamist“, siis väidab hageja, et kui need normid oleksid asendatavad, siis ei tehtaks projektides mingit erisust. Hageja vaidleb vastu ka vaidlustatud määruse põhjendusele 54, rõhutades, et selles mainitud liidu tootja avaldused ei puudutanud nende kahe standardi asendatavust ja et see tootja lõpetas koostöö alates 27. jaanuarist 2017, mis tähendab, et tema esitatud teavet ei kontrollitud. Hageja rõhutab seevastu, et selle liidu tootja teavet, kes kinnitas asendatavuse puudumist, kontrolliti kohapealsete kontrollide käigus.

61 Neljandaks, mis puudutab vaidlustatud määruse põhjendust 57, milles on märgitud, et „vaatamata koostööd tegevale importijale esitatud teatud nõuetele, ei saanud komisjon ühtegi tõendit, mis näitaks, et samasuguse toote ja vaatlusaluse toote vahel ei ole konkurentsi“, siis kinnitab hageja, et ainus koostööd teinud importija esitas tõendeid ja kirjalikke märkusi, et näidata konkureerimise puudumist. Hageja väidab, et vaidlustatud määruse põhjendusest 39 ilmneb, et importija tegi koostööd ja esitas täiendavaid tõendeid asendatavuse kohta.

62 Viiendaks, mis puudutab vaidlustatud määruse põhjendust 59, milles on märgitud, et „[p]ärast täiendavate järelduste avalikustamist kinnitasid mitmed huvitatud isikud, sealhulgas sõltumatu importija, eespool nimetatud uurimistulemusi“, ja et „[n]eed huvitatud isikud kordasid, et standardid ASME/ANSI ja EN/DIN on suures osas vastastikku asendatavad“, lisaks „väitis üks huvitatud isik, et liidu torude tarnijad tarnivad topeltsertifitseeritud tooteid ning vaatlusaluse toote tootjad võivad ka saada topeltsertifitseerimise“, ja et „[s]ama huvitatud isik väitis ka, et tegelikult on enamik kauplejate vaatlusaluse toote ja samasuguse toote varusid topelt sertifitseeritud“, siis väidab hageja, et tõendid räägivad kõigile neile avaldustele vastu. Ta rõhutab, et ainus importija, kes esitas komisjonis märkusi, kinnitas asendatavuse puudumist.

63 Kuuendaks, mis puudutab vaidlustatud määruse põhjendust 40, siis kinnitab hageja, et „usaldusväärsed allikad ja eksperdid“ olid eitanud, et kõnealuste standardite alusel topeltsertifitseerimist ei esinenud. Seda topeltsertifitseerimise puudumist selgitab eeskätt asjaolu, et ASME/ANSI standardi alusel toodetud toruliitmikke on tingimata termiliselt töödeldud, et muuta need roostekindlaks, ning seetõttu on need suuresti eelistatud tehastes ja muudes rakendustes, milles torud ja toruliitmikud on ilmastikuoludele avatud, samas kui EN/DIN standard ei kehtesta sellist termilist töötlemist.

64 Seitsmendaks väidab hageja, et asendatavuse ja mõlema standardi alusel topeltsertifitseerimise puudumist selgitab ka asjaolu, et ehkki välised mõõtmed võivad olla sarnased või identsed, on ASME/ANSI standardile vastavate toruliitmike seinad paksemad, nii et sellele normile vastavaid liitmikke eelistatakse seadmetes, nagu neid leidub mitmes Euroopa tööstusharus, kus on vaja suuremat survekindlust.

65 Sellega seoses tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et liidu tootmisharule tekitatud kahju kindlaksmääramine eeldab keerulise majandusliku olukorra hindamist, mistõttu on institutsioonidel ulatuslik kaalutlusõigus, ning et kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, faktiliste asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (vt 19. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, ei avaldata, EU:C:2013:865, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

66 Tuleb märkida, et kohustus tõendada, et komisjon on väidetavalt toime pannud ilmse hindamisvea, kui ta järeldas sarnasust nende kahe standardi alusel toodetud toruliitmike vahel ja asjaolu, et need konkureerivad omavahel, langeb hagejale (vt selle kohta ja analoogia alusel 9. septembri 2010. aasta kohtuotsus Carpent Languages *vs.* komisjon, T-582/08, ei avaldata, EU:T:2010:379, punkt 57, ja 17. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Cofely Solelec jt *vs.* parlament, T-419/15, ei avaldata, EU:T:2017:8, punkt 96).

67 Niisiis tuleb siinses asjas kindlaks määrata, kas hageja on esitanud tõendeid, mis suudaks tõendada tema väidetud ilmset viga.

68 Esiteks tuleb märkida, et hageja ei ole sugugi kinnitanud oma argumente, et liidu tootjad valmistasid peaaegu eranditult EN/DIN standardile vastavaid toruliitmikke ja Hiina tootjad valmistasid peaaegu eranditult ASME/ANSI standardile vastavaid toruliitmikke. Igal juhul tuleb märkida, et hageja, kasutades väljendit „peaaegu eranditult“, ei välista, et teatud ulatuses toodavad Hiina ning liidu tootjad toruliitmikke mõlema normi kohaselt.

69 Teiseks tuleb märkida, et kinnitamaks oma teesi, et nende kahe standardi alusel toodetud toruliitmikud ei ole asendatavad, esitas hageja Üldkohtule märkused, mida kaks Euroopa importijat olid komisjonile esitanud. Need märkused sisalduvad e-kirjades, mille kaks liidus asutatud tootjat komisjonile saatsid. Neis e-kirjades selgitavad tootjad erinevusi kummagi kõnealuse standardi alusel toodetud toruliitmike vahel ja kinnitavad, et EN/DIN standardi ja ASME/ANSI standardi alusel toodetud toruliitmikud ei ole asendatavad ega konkureeri omavahel. Hageja ei esitanud ühtegi teist tõendit neis e-kirjades esitatud väidete kinnituseks.

70 Tuleb aga märkida, et need e-kirjad ei suuda tõendada, et liidu ja Hiina tootjad tootsid peaaegu eranditult vastavalt kas EN/DIN standardi või ASME/ANSI standardi alusel. Need ei suuda ühtlasi tõendada ei seda, et nende kahe standardi alusel toodetud toruliitmikud ei konkureeri omavahel, ega ka seda, et nende kahe standardi topeltsertifitseerimist ei esine. Nimelt ei saa pelkasid kinnitusi, mida tõendid ei toeta, lugeda selliseks, mis võivad näidata, et komisjon on teinud hageja väidetud ilmse vea.

71 Niisiis tuleb igal juhul esimene etteheide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

72 Hageja vaidleb kolmanda etteheite raames vastu vaidlustatud määruse põhjendusele 54, mille kohaselt „näitas välistöötlemise protseduuri rakendava liidu tootja suhtes läbi viidud uurimine ja ärakuulamine, et standardite EN/DIN ja ASME/ANSI kohaselt heaks kiidetud toodete füüsikalised, tehnilised ja keemilised näitajad on võrreldavad“. Ta leiab, et selles põhjenduses mainitud liidu tootja avaldused ei puudutanud kahe standardi asendatavust ja et see tootja lõpetas koostöö alates 27. jaanuarist 2017, mis tähendab, et tema esitatud teavet ei kontrollitud. Hageja rõhutab siiski, et selle liidu tootja teavet, kes kinnitas asendatavuse puudumist, kontrolliti kohapealsete kontrollide käigus.

73 Teiseks vaidleb hageja vastu vaidlustatud määruse põhjendusele 57, mille kohaselt „vaatamata koostööd tegevale importijale esitatud teatud nõuetele, ei saanud komisjon ühtegi tõendit, mis näitaks, et samasuguse toote ja vaatlusaluse toote vahel ei ole konkurentsi“. Ta kinnitab, et ainus koostööd teinud importija esitas tõendeid ja kirjalikke märkusi, et näidata konkurentsi puudumist. Hageja väidab, et vaidlustatud määruse põhjendusest 39, mille kohaselt pärast parandatud lõplike järelduste avaldamist 25. novembril 2016 „esitasid avalduse kaks Hiina eksportivat tootjat, CCCMC, kaebuse esitaja ja kolm liidu importijat“, nähtub, et importija tegi koostööd ja esitas täiendavaid tõendeid asendatavuse kohta.

74 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja kriitika ei suuda näidata, et komisjon ei olnud tõendite hindamisel erapooletu. Nimelt puudutas vaidlustatud määruse põhjenduses 54 mainitud tootja ärakuulamine asendatavust. Lisaks tuleb rõhutada, et komisjon ei sedastanud, et ta talle ei esitatud märkusi või tõendeid, millega sooviti kinnitada asendatavuse puudumist, vaid et ta piirdus järeldusega, et temale selle kohta esitatud märkused ja tõendid ei olnud laadilt sellised, et tõendada nende kahe standardi väidetavat sarnasuse puudumist.

75 Kolmas etteheide tuleb niisiis põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

76 Neljanda etteheitega väidab hageja, et vaidlustatud määruse põhjenduses 57 esitatud kinnitus, et importija ei esitanud negatiivset tõendit, tähendab, et pooltele on pandud ebamõistlik tõendamiskoormis.

77 Sellega seoses tuleb rõhutada, et nagu väitis komisjon, siis vaidlustatud määruse põhjendus 57 ei viita ei CCCMC-le ega hagejale, vaid „[uurimises] koostööd tegevale [Euroopa] importijale“. Seetõttu ei saa Üldkohus järeldada, et komisjoni viide kolmanda isiku tegevusele tõendite hankimisel tähendaks seda, et hagejale on pandud teatav tõendamiskoormis.

78 Seega tuleb neljas etteheide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

d) Viies etteheide, et EN/DIN ja ASME/ANSI standardite asendatavuse kindlaks määramise põhjendus ei ole piisav

79 Hageja mainis oma esimese väite pealkirjas seda, et komisjon oli väidetavalt ebapiisavalt põhjendanud asendatavuse kindlaksmääramist.

80 Sellega seoses piisab, kui märkida, et vaidlustatud määruse põhjendustes 52–60, 73 ja 74, milles on esitatud põhjused, miks komisjon leidis, et ASME/ANSI ja EN/DIN standardite alusel toodetud toruliitmikud olid võrreldavad, võimaldasid hagejal üksikasjalikult vaidlustada seda komisjoni põhjenduskäiku.

81 Niisiis tuleb esimene väide osaliselt põhjendamatuse tõttu ja osaliselt vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

2. Viies väide, et on tehtud ilmne hindamisviga mitteturumajanduslike riikide kohtlemise kohaldamise hindamisel

82 Nagu märgiti eespool punktis 2, tuleb sisuliste eeskirjade osas esmalt viidata määrusele nr 1225/2009. Seega peab mõistma, et hageja viitas konkreetselt määruse nr 1225/2009 põhjendusele 3 ja artikli 2 lõigetele 1–7, mille sätted on vaidlustatud määruse vastuvõtmise hetkel sisult identsed määruse 2016/1036 põhjendusega 3 ja artikli 2 lõigetega 1–7.

83 Vaidlustatud määruse põhjendusest 99 ilmneb, et „[v]astavalt [määruse nr 1225/2009] artikli 2 lõike 7 punktile a tuleb nende eksportivate tootjate puhul, kelle suhtes ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist, määrata normaalväärtus kolmandas turumajandusriigis […] kehtivate hindade või

arvestusliku väärtuse alusel“ ja et „[ü]kski koostööd tegev eksportiv tootja ei taotlenud turumajanduslikku kohtlemist“. Neil asjaoludel arvutas komisjon Hiinast pärit toruliitmike normaalväärtuse määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a alusel (asendatud määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punktiga a).

84 Hageja märgib oma viiendas väites, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui ta kasutas normaalväärtuse arvutamiseks meetodit, mis on kehtestatud määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktis a. Ta väidab, et Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu (ELT 1994, L 336, lk 3) 1 A lisas esitatud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduslepingu VI artikli rakendamise lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „dumpinguvastane leping“) artikkel 2 andis liidule ja teistele WTO liikmetele õiguse teha erand normaalväärtuse tavapärasest arvutusmeetodist. Siiski märgib ta, et Hiina Rahvavabariigi WTO-ga ühinemise protokolli (edaspidi „Hiina WTO-ga ühinemise protokoll“) I osa punkti 15 alapunkti d kohaselt lõppes see erand 15 aastat pärast Hiina ühinemist WTO-ga, st 11. detsembril 2016. Niisiis väidab hageja, et komisjon oleks pidanud arvutama normaalväärtuse määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõigetes 1–6 kehtestatud meetodi alusel (mille asendas määruse 2016/1036 artikli 2 lõiked 1–6).

85 Käesoleva väite raames esitatud hageja argumendid võib jagada neljaks osaks.

86 Esimeses etteheites märgib hageja, et Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punktile 15 võib Üldkohtus viidata, et seada kahtluse alla vaidlustatud määruse seaduslikkust.

87 Teises etteheites kinnitab hageja, et komisjon oleks pidanud tõlgendama määrust nr 1225/2009 kooskõlas WTO õigusnormidega.

88 Kolmandas etteheites – vastusena kostja vastuses esitatud komisjoni argumendile, et dumpinguvastasele uurimisele tuleb kohaldada seda õigust, mis kehtis uurimise algatamise hetkel – märgib hageja, et dumpinguvastase lepingu artikli 18 lõige 3 ei ole siinses asjas kohaldatav. Ta märgib, et see leping jõustus Hiina suhtes siis, kui ta ühines WTO-ga, ja et Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkt 15 nägi ette üksnes ajutise osalise erandi dumpinguvastasest lepingust. Hageja lisab, et mitteturumajanduslikele riikidele mõeldud kohtlemise kohaldamine pärast 11. detsembrit 2016 tekitab ebavõrdsust WTO liikmete vahel, kes kohaldavad dumpingu arvutamise tagasiulatuvat meetodit (nagu Ameerika Ühendriigid), ja nende vahel, kes kohaldavad dumpingu arvutamise tulevikku suunatud meetodit (nagu Euroopa Liit). Niisiis peaks Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkti 15 alapunktis d sätestatud erandi aegumine olema kohaldatav kõigile juhtumitele, milles arvutatakse lõplik normaalväärtus ja dumping pärast 11. detsembrit 2016. Vastupidine olukord rikuks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses toodud põhimõtet, milles on sätestatud, et kui pärast kuriteo toimepanemist nähakse seadusega ette kergem karistus, kohaldatakse seda karistust.

89 Neljandas etteheites märgib hageja, et WTO apellatsioonikogu leidis oma aruandes „Euroopa ühendused: lõplik dumpinguvastane meede teatavate Hiinast pärit rauast või terasest kinnitusdetailide kohta“, mis on vastu võetud 15. juulil 2011 (WT/DS 397/AB/R, punkt 289), et erand, mis lubas WTO liikmetel arvutada Hiina toodete normaalväärtust Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkti 15 alapunkti d kohaselt, aegus 15 aastat pärast Hiina ühinemist, st 11. detsembril 2016. Hageja märgib, et komisjon on korduvalt tunnistanud, et Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkti 15 alapunktis d sätestatud erand aegus 11. detsembril 2016, nagu ilmneb ajakirjanduses ilmunud artiklitest. Lisaks rõhutab ta, et komisjoni talitused on korduvalt väljendanud, et liidu õigust tuleb muuta, et võtta arvesse liidu kohustusi WTO suhtes. Hageja märgib, et komisjoni töödokumendid viitavad samuti erandi lõppemisele 2016. aasta detsembris. Repliigis rõhutab hageja, et komisjon ei vaielnud vastu tema argumentidele, et komisjon oli nõustunud kõnealuse erandi lõppemisega.

a) Võimalus viidata Üldkohtus Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punktile 15, et kontrollida vaidlustatud määruse seaduslikkust

90 Esmalt tuleb vastata esimese etteheite raames esitatud hageja argumentidele, et Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punktile 15 võib viidata Üldkohtus, et kahtluse alla seada vaidlustatud määruse seaduslikkust, kuivõrd viimases kohaldati määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a.

91 Sellega seoses väidab hageja esiteks, et ehkki põhimõtteliselt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et WTO lepingud ja neile lisatud sellised lepingud nagu dumpinguvastane leping, ei ole nende normide hulgas, mille alusel Üldkohus kontrollib liidu institutsioonide vastu võetud aktide, nagu vaidlustatud määruse seaduslikkust (23. novembri 1999. aasta kohtuotsus Portugal *vs*. nõukogu, C-149/96, EU:C:1999:574, punkt 47), võib Üldkohus sellist kontrolli teostada, kui liit soovis rakendada WTO raames võetud kindlat kohustust.

92 Hageja väidab, et määruse 2016/1036 põhjendusest 3 nähtub, et selle määruse artikli 2 lõigetega 1–6 soovis Euroopa seadusandja rakendada dumpinguvastasest lepingust tulenevaid kohustusi.

93 Teiseks märgib hageja, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on WTO lepingud ja järelikult dumpinguvastane leping liidule siduvad (12. detsembri 1972. aasta kohtuotsus International Fruit Company jt, 21/72–24/72, EU:C:1972:115, punktid 16–18).

94 Kolmandaks väidab hageja, et Hiina WTO-ga ühinemise protokoll on laadilt õiguslik ja seda võib lugeda dumpinguvastase lepingu alla kuuluvaks. Ta märgib, et selle õigusliku laadi tuvastas WTO apellatsioonikogu oma 7. augusti 2014. aasta aruandes „Hiina: haruldaste muldmetallide, volframi ja molübdeeni eksporti puudutavad meetmed“ (WT/DS 431/AB/R).

95 Neljandaks väidab hageja, et oodates, et teised Euroopa institutsioonid teeks komisjoni pakutud muudatused, et viia määrus nr 1225/2009 kooskõlla nende kohustustega WTO ees, oli komisjonil seaduslik kohustus kohaldada hagejale määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõigetes 1–6 sätestatud meetodit. Ta leiab, et liidu institutsioonina on komisjonil kohustus kasutada oma pädevust rahvusvahelist õigust järgides, ning viitab sellega seoses 24. novembri 1992. aasta kohtuotsusele Poulsen ja Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, punkt 9). Komisjonil on dumpinguvastast algmäärust tõlgendades ja kohaldades kohustus järgida rahvusvahelisest tavaõigusest tulenevaid õigusnorme, eelkõige aluspõhimõtet, et rahvusvahelised lepingud ja kokkulepped on nende pooltele siduvad (*pacta sunt servanda* põhimõte), mis on kodifitseeritud 23. mai 1969. aasta rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artiklis 26 (edaspidi „Viini konventsioon“) (16. juuni 1998. aasta kohtuotsus Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, punkt 49). Ta väidab, et Viini konventsiooni artiklis 27 on ühtlasi märgitud, et lepingu pool ei saa viidata oma riigisisese õiguse sätetele, et põhjendada lepingu täitmata jätmist.

96 Lõpuks täpsustab hageja vastuseks nõukogu menetlusse astuja seisukohtadele, et 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), millele nõukogu viitas, puudutas Armeenia eksportijat. Hageja märgib, et Armeenia WTO-ga ühinemise protokoll ei näe ette korda või tingimusi, mis piiravad kas ajaliselt või muul viisil liidu võimet kohaldada erandlikke dumpingureegleid Armeenia eksportijatele, tuginedes liidu ühepoolsele erikorrale, mis on sätestatud määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõikes 7. Hageja leiab, et viidatud kohtuasja hageja ei saanud viidata ühinemisprotokollile, mis nägi ette piirangud mitteturumajandusliku riigi kohtlemise kohaldamisele. Teiseks väidab hageja, et 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74), millele nõukogu samuti viitas, võeti vastu enne Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkti 15 alapunktis d sätestatud erandi lõppemist. Seetõttu ei saa vastavates menetlustes tekkinud rahvusvahelise õiguse küsimused kahtluse alla seada seda, millised tagajärjed on liidu väljendatud kavatsusel järgida kohustusi, mis tulenevad Hiina WTO-ga ühinemise protokollist.

97 Esmalt tuleb täpsustada, et nagu on pealegi märkinud WTO apellatsioonikogu oma 7. augusti 2014. aasta aruandes „Hiina: haruldaste muldmetallide, volframi ja molübdeeni eksporti puudutavad meetmed“ (WT/DS 431/AB/R), on Hiina WTO-ga ühinemise protokoll üks osa lepingutest, mis on sõlmitud WTO raames (edaspidi „WTO lepingud“), ilma et pooled sellele vastu vaidleks.

98 Teiseks tuleb siiski mainida, et kohtupraktika kohaselt sellise rahvusvahelise lepingu sätetele, mille pool liit on, saab liidu teisese õiguse akti peale esitatud tühistamishagi või sellise akti õigusvastasusel põhineva vastuväite toetuseks tugineda üksnes topelttingimusel, et esiteks selle lepingu laad ja ülesehitus seda ei välista ning teiseks, et lepingu sätted on oma sisult tingimusetud ja piisavalt täpsed (vt 13. jaanuari 2015. aasta kohtuotsus nõukogu jt *vs.* Vereniging Milieudefensie ja Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punkt 37). Vaid üksnes siis, kui need kaks tingimust on samal ajal täidetud, saab vastavatele sätetele liidu kohtus tugineda, selleks et neid sätteid oleks võimalik liidu akti õiguspärasuse hindamisel kasutada.

99 WTO lepingute osas tuleb märkida, et nagu on rõhutanud ka hageja, tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et oma olemuselt ja ülesehituselt ei kuulu WTO lepingud üldjuhul nende normide hulka, mille alusel on võimalik kontrollida liidu institutsioonide aktide õiguspärasust (23. novembri 1999. aasta kohtuotsus Portugal *vs.* nõukogu, C-149/96, EU:C:1999:574, punkt 47; 1. märtsi 2005. aasta kohtuotsus Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 39, ja 18. detsembri 2014. aasta kohtuotsus LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, punkt 44).

100 Euroopa Kohus on siiski kahel juhul erandina möönnud, et sõltuvalt olukorrast on liidu kohtu ülesanne kontrollida liidu akti ja selle akti rakendamiseks võetud aktide õiguspärasust WTO lepingute alusel (4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 87 ja seal viidatud kohtupraktika). Tegu on hageja esile tõstetud olukorraga, milles liit on soovinud täita nende lepingute raames võetud konkreetset kohustust (7. mai 1991. aasta kohtuotsus Nakajima *vs.* nõukogu, C-69/89, EU:C:1991:186), ja kui kõnealune liidu akt viitab otsesõnu nende lepingute konkreetsetele sätetele (22. juuni 1989. aasta kohtuotsus Fediol *vs.* komisjon, 70/87, EU:C:1989:254).

101 Mis puudutab punktis 100 mainitud teist erandit, mis on kehtestatud 22. juuni 1989. aasta kohtuotsuses Fediol *vs.* komisjon (70/87, EU:C:1989:254, punkt 19), siis tuleb märkida, et määruse nr 1225/2009 ükski artikkel ei viita ühelegi dumpinguvastase lepingu konkreetsele sättele (vt selle kohta 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 89, mis puudutas määrust nr 1225/2009, kusjuures määrus 2016/1036 ei sisalda erinevusi, mis põhjendaks erinevat lahendust).

102 Mis puudutab eespool punktis 100 mainitud esimest erandit, mis on kehtestatud 7. mai 1991. aasta kohtuotsuses Nakajima *vs.* nõukogu (C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 31), siis tuleb täpsustada, et kuigi Euroopa Kohtu sõnul peab paika, et määruse nr 1225/2009 põhjenduse 3 kohaselt tuleks WTO dumpinguvastase lepingu tingimused liidu õigusesse üle võtta võimalikult kiiresti, tuleb seda väljendit mõista nii, et isegi kui liidu seadusandja kavatsus oli võtta määruse nr 1225/2009 vastuvõtmisel arvesse selle lepingu tingimusi, ei väljendanud ta siiski selgelt tahet võtta kõnealusesse määrusesse üle kõik need tingimused (vt selle kohta 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 90).

103 Kolmandaks ja täpsemalt määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 puhul tuleb märkida, et Euroopa Kohus on otsustanud, et see kujutab endast liidu seadusandja tahteavaldust kasutada selles valdkonnas liidu õiguskorrale omast lähenemist, kehtestades üksikasjalikest eeskirjadest koosneva erikorra mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtuse arvutamiseks (vt selle kohta 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 91 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest tuleneb, et määruse nr 1225/2009

kõnealust sätet ei saa lugeda meetmeks, mille eesmärk on liidu õiguskorras tagada WTO kontekstis võetud konkreetse kohustuse rakendamine (16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punkt 50).

104 Pealegi, kuna hageja ei tõendanud, et 7. mai 1991. aasta kohtuotsusega Nakajima *vs.* nõukogu (C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 31) kehtestatud kohtupraktika kohaldamise tingimused on täidetud, ei saa ta ka tugineda *pacta sunt servanda* põhimõttele, mis on kodifitseeritud Viini konventsiooni artiklis 26, võttes arvesse seda, et sellel rahvusvahelisel lepingul, mille heauskset täitmist ta vaidlustab, puudub vahetu õigusmõju (3. veebruari 2005. aasta kohtuotsus Chiquita Brands jt *vs.* komisjon, T-19/01, EU:T:2005:31, punktid 247 ja 248; vt samuti 14. detsembri 2005. aasta kohtuotsus Laboratoire du Bain *vs.* nõukogu ja komisjon, T-151/00, ei avaldata, EU:T:2005:450, punkt 102 ja seal viidatud kohtupraktika).

105 Siinses asjas tuleneb kõigest eelnevast, et Üldkohus ei saa kontrollida vaidlustatud määruse seaduslikkust Hiina WTO-ga ühinemise protokolli alusel.

106 Seda järeldust ei sea kahtluse alla muud hageja argumendid.

107 Hageja argumendid, et 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494) puudutas Armeenias asutatud tootjat, kelle olukord erines hageja omast, kuna Armeenia WTO-ga ühinemise protokollis ei olnud sarnast sätet nagu Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkt 15, ei saa kõigutada eespool punktis 105 tehtud järeldust. Nimelt, nagu on märgitud eespool punktis 103, järeldas Euroopa Kohus, et määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõiget 7 ei saa lugeda meetmeks, mille eesmärk on liidu õiguskorras tagada WTO kontekstis võetud konkreetse kohustuse rakendamine. See järeldus kehtib ka seoses Hiina WTO-ga ühinemise protokolliga. Samamoodi ei ole tähtsust hageja esitatud asjaolul, et Üldkohus ei saa tugineda 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsusele C & J Clark International ja Puma (C-659/13 et C-34/14, EU:C:2016:74), kuna see tehti enne Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkti 15 alapunktis d sätestatud tähtaja lõppu. Nimelt, isegi kui oletada, et liidu kohustused WTO lepingute alusel on pärast kõnealuse kohtuotsuse kuulutamist arenenud, ei saa see avaldada mõju Euroopa seadusandja väljendatud tahtele hetkel, kui ta võttis vastu määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7.

108 Hageja argumendid, et liit võttis formaalse kohustuse järgida Hiina WTO-ga ühinemise protokolli konkreetseid sätteid, kuna liit pidi selle protokolli otsuse vormis otsesõnu heaks kiitma, ei saa samuti kahtluse alla seada eespool punktis 105 tehtud järeldust. Nimelt, nagu märkis komisjon, piisab järeldusest, et komisjoni osalemist Hiina WTO-ga ühinemise protokolli heakskiitmisel ei saa tõlgendada kui liidu seadusandja tahet rakendada mingit konkreetset WTO reeglite raames võetud kohustust. Selline tõlgendus muudaks sisutuks 7. mai 1991. aasta kohtuotsuses Nakajima *vs.* nõukogu (C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 31) kehtestatud erandi.

b) Määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a tõlgendamine WTO õigusega kooskõlas

109 Mis puudutab määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a tõlgendamist kooskõlas WTO õigusega, siis väidab hageja esiteks, et liidu õigust tuleb võimaluste piires tõlgendada rahvusvahelise õiguse alusel, eelkõige kui sätetega rakendatakse liidu sõlmitud rahvusvahelist lepingut. Niisiis kinnitab hageja, et komisjon oleks pidanud tõlgendama määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktis a toodud väljendit „mis tahes muul põhjendatud alusel“ nii, et see annab talle kaalutlusõiguse arvutada normaalväärtus turumajanduslikele riikidele kohaldatava meetodi alusel, ja niisiis kooskõlas WTO õigusega. Ta leiab, et määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkt a kehtestab normaalväärtuse arvutamise meetodite hierarhia mitteturumajanduslikele riikidele, ja väidab, et esmalt tuleb normaalväärtus kehtestada kolmandas turumajanduslikus riigis kehtivate hindade või arvestusliku väärtuse alusel, seejärel hinna alusel, millega sellisest kolmandast riigist müüakse kaupa teistesse riikidesse, sh Euroopa Liitu. Siiski leiab ta, et kui komisjon järeldab pärast kaalutlusi, et need meetodid ei ole võimalikud, võib komisjon

määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a alusel oma väga ulatuslikku kaalutlusõigust kasutades määrata kindlaks normaalväärtuse mis tahes muul mõistlikul alusel. Ta märgib, et selle sõnastuse kohaselt oleks komisjon võinud järeldada, et liidu rahvusvaheliste juriidiliste kohustuste ja eelkõige WTO suhtes kehtivate kohustuste alusel oli võimatu määrata kindlaks normaalväärtust, tuginedes võrdlusriigi meetodile, ja et normaalväärtus tuli arvutada hageja riigisiseste kulude ja hindade alusel. Sellega seoses väidab hageja, et normaalväärtuse arvutamine tootmiskulude või riigisiseste hindade alusel oli praktikas võimalik.

110 Sellega seoses tuleb esiteks rõhutada, et vastab tõele, et väljakujunenud kohtupraktika alusel tuleb liidu tekste tõlgendada nii palju kui võimalik rahvusvahelise õiguse alusel, eelkõige kui nende tekstidega on nimelt taotletud liidu sõlmitud rahvusvahelist lepingut rakendada (14. juuli 1998. aasta kohtuotsus Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, punkt 20, ja 9. jaanuari 2003. aasta kohtuotsus Petrotub ja Republica *vs*. nõukogu, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 57).

111 Siiski tuleb täpsustada, et nagu on rõhutatud eespool punktis 103, ei saa määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a lugeda sätteks, mille eesmärk on rakendada WTO lepingute raames võetud konkreetseid kohustusi. Nimelt kehtestab see säte normaalväärtuse arvutamise reeglid, millele vastavaid ei leidu WTO lepingutes, milles ei sätestata normaalväärtuse arvutamise reegleid mitteturumajanduslike riikide jaoks.

112 Teiseks tuleb rõhutada, et institutsioonidel on kaalutlusõigus normaalväärtuse kindlaksmääramisel mitteturumajanduslikes riikides (27. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Dongguan Nanzha Leco Stationery *vs*. nõukogu, C-511/09 P, EU:C:2011:696, punkt 33). Kohtupraktikast ilmneb, et määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktis a sätestatud meetod, mille kohaselt asjaomase toote normaalväärtus määratakse kindlaks „mis tahes muul põhjendatud alusel“, on teisene meetod, mida kohaldatakse siis, kui võrdlusriikides asuvad ettevõtjad, kellelt küsiti, ei soovi uurimisel koostööd teha (10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 56).

113 Eelnevast tuleneb esiteks, et komisjonil ei olnud kohustust tõlgendada määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõiget 7 kooskõlas liidu WTO kohustustega, ja teiseks, et hageja pakutud tõlgendus võtaks sisu kaalutlusõiguselt, mida seadusandja soovis komisjonile anda, kasutades määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktis a väljendit „mis tahes muul põhjendatud alusel“.

114 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et komisjonil ei olnud kohustust tõlgendada määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõiget 7 Hiina WTO-ga ühinemise protokoll I osa punkti 15 alusel.

115 Eespool punktides 105 ja 114 tehtud järeldustest nähtub, et komisjon ei ole teinud ilmset viga, kui ta kohaldas siinses asjas normaalväärtuse arvutamiseks määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõikes 7 sätestatud meetodit.

116 Hageja muud etteheited Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punkti 15 ajalise kohaldamise kohta ja selle protokolli I osa punktis 15 sätestatud erandi WTO õiguse järgse aegumise tagajärgede kohta ei saa punktis 114 tehtud järeldust kõigutada.

117 Kuna WTO õigus ei ole vaidlustatud määruse seaduslikkuse kontrolli üks parameeter ega norm, mille alusel komisjon peaks tõlgendama määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõiget 7, tuleb hageja etteheited selle kohta tulemusetutena tagasi lükata.

3. Teine väide, et on tehtud ilmne hindamisviga ja esitatud ebapiisav põhjendus normaalväärtuse kohandamise kohta

118 Vaidlustatud määruse põhjendusest 111 tuleneb, et „[k]una Taiwanis puudus samasuguse toote omamaine müük, arvutati normaalväärtus kooskõlas [määruse nr 1225/2009] artikli 2 lõigetega 3 ja 6“, mille kohaselt „lisati asjaomase tooteliigi keskmistele tootmiskuludele Taiwani turul uurimisperioodi jooksul kujunenud müügi-, üld- ja halduskulud ning saadud kasum“.

119 Selle määruse põhjendusest 117 nähtub:

„Arvestades asjaolu, et Taiwanis suudeti määratleda vaid väike hulk tooteliike, mida valimisse kaasatud Hiina eksportivad tootjad liitu ekspordivad, arvutas komisjon ülejäänud tooteliikide normaalväärtuse Taiwanis toodetud kõige sarnasemate tooteliikide tootmiskulude alusel, et saavutada täielik ja õiglane võrdlus, võttes aluseks tootmiskulud, mida on kohandatud:

a) kasutatud tooraine erinevuste järgi – liidu tootmisharu kinnitatud kuluandmete alusel, mille kohaselt on õmblusteta torudest valmistatud liitmike tootmine 2,12–2,97 korda kallim kui keevistorudest liitmike valmistamine;

b) terase klassi erinevuste järgi – liidu tootmisharu kinnitatud kuluandmete alusel, mille kohaselt rakendatakse terase klassi kulu kohandamist kõige odavama klassi terase suhtes liitmike puhul, mille valmistamisel on toorainena kasutatud keevistorusid. See kohandamine erineb 1,49–3,60 korda olenevalt kasutatava terase klassist;

c) kuju erinevuste järgi – Hiina eksportijate müügitehingute tuvastatud hinnaerinevuste alusel, mille kohaselt peetakse torupõlve kõige tavapärasemaks kujuks ja muud kujud (torukolmikud, siirdmikud, otsakud ja erivormid) on 1,08–1,74 korda kallimad.“

120 Vaidlustatud määruse põhjendusest 118 nähtub:

„Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud teates pakkus CCCMC välja alternatiivse aluse punktide a ja b kohandamiseks ning esitas selleks Hiina turgude andmed. Kuid ühelt poolt ei ole need andmed kinnitatud ja teiselt poolt pärinevad need mitteturumajanduslikust riigist. Seepärast muudaks nende andmete kasutamine võrdlusriigi normaalväärtuse arvutamise metoodika sisutühjaks. Seepärast lükati see CCCMC taotlus tagasi.“

121 Hageja väidab oma teises väites, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea normaalväärtuse kohandamisel. Ta viitab ka ebapiisavale põhjendusele normaalväärtuse kohandamisel. Järgnevalt analüüsitakse neid kahte etteheidet.

a) Hageja teatavate argumentide vastuvõetavus

122 Komisjon arvates on vastuvõetamatud hageja argumendid, mille kohaselt asjaolu, et komisjon kasutas Hiina andmeid toruliitmike tootmishindade kohandamiseks vastavalt kuju erinevustele (vaidlustatud määruse põhjenduse 117 punkt c), seab kahtluse alla selle, et ta lükkas (vaidlustatud määruse põhjenduses 118) tagasi CCCMC esitatud andmed, mis pärinesid Hiina turgudelt, et vaidlustada vaidlustatud määruse põhjenduse 117 punktides a ja b teostatud tootmishindade kohandamised. Need argumendid on kodukorra artikli 76 punkti d alusel vastuvõetamatud. Komisjon täpsustab, et hageja ei selgitanud, millist osa vaidlustatud määrusest ta nende argumentidega vaidlustab, ning see ei võimalda järelikult komisjonil end kaitsta.

123 Vastusena Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele tunnistas komisjon siiski, et punktis 122 mainitud argumentidega väitis hageja sisuliselt, et komisjon oleks pidanud kasutama Hiina turult pärit andmeid, ning ta jättis Üldkohtu otsustada nende argumentide vastuvõetavuse.

124 Sellega seoses tuleb märkida, et eespool punktis 122 mainitud hageja argumente võib mõista nii, nagu komisjon pakkus, nii et need tuleb vastuvõetavaks tunnistada.

b) Sisulised küsimused

1) Ilmne hindamisviga normaalväärtuse kohandamisel

125 Hageja vaidleb vastu sellele, et komisjon keeldus vaidlustatud määruse põhjenduses 118 Taiwanis toodetud teatud toodete tootmiskulude kohandamiseks arvesse võtmast keevistorude ja õmblusteta torude hindasid, mida CCCMC esindatud Hiina tootjad kohaldasid, et võtta arvesse kasutatud tooraine hinna erinevust (põhjenduse 117 punkt a) ja erinevusi terase klassis (põhjenduse 117 punkt b), võrreldes Hiina tootjate poolt liitu eksporditud toodetega. Hageja märgib, et asjaolu, et komisjon kasutas liidu tootmisharu tootmiskulusid puudutavaid andmeid, et kohandada Taiwani toodete tootmiskulusid, tõi kaasa selle, et hagejale kohandatud dumpingumarginaali tase mitmekordistus. Repliigis märgib hageja, et CCCMC esitatud ja Hiina turult pärinevate andmete eesmärk ei olnud tuvastada hindasid, mida tuleb kasutada Taiwani normaalväärtuse tuvastamiseks, vaid esitada komisjonile teavet erinevuse kohta keevistorude ja õmblusteta torude kui tooraine vahel, ning näidata, et liidu tootjate poolt väidetud erinevus oli ülemäärane. Hageja väidab, et CCCMC esitatud andmed puudutasid toruliitmike tootmiseks kasutatud toorainet, nimelt Hiina toruliitmike tootjatele tarnitud torusid kui tootmise toorainet. Ta rõhutab, et liidu tootjad ja suurem osa Hiina tootjatest ei toonud ise torusid nende liitmike tootmiseks, ning seetõttu peavad nad seda toorainet kui tootmise toorainet ostma. Niisiis puutuvad CCCMC esitatud andmed otseselt asjasse toruliitmike tootjate tootmiskulude arvutamiseks liidu ja Hiina turul. Hageja märgib, et CCCMC esitatud andmed näitavad, et õmblusteta torude hind oli kuni 1,3 korda suurem keevistorude hinnast, samas kui komisjon järeldas lõpuks, et õmblusteta torude hind oli 2,12 kuni 2,97 korda suurem keevistorude hinnast.

126 Tuleb märkida, et nagu ilmneb eespool punktist 112, on liidu institutsioonidel ulatuslik kaalutlusõigus mitteturumajanduslike riikide normaalväärtuse kindlaksmääramisel (27. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Dongguan Nanzha Leco Stationery *vs.* nõukogu, C-511/09 P, EU:C:2011:696, punkt 33).

127 Lisaks ilmneb kohtupraktikast, et ilmse hindamisvea tõendamise koormis lasub hagejal, kes peab esitama määravad tõendid oma väite kinnitamiseks (vt selle kohta 22. oktoobri 1991. aasta kohtuotsus Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punkt 17; vt samuti selle kohta ja analoogia alusel 9. septembri 2010. aasta kohtuotsus Carpent Languages *vs.* komisjon, T-582/08, ei avaldata, EU:T:2010:379, punkt 57, ja 17. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Cofely Solelec jt *vs.* parlament, T-419/15, ei avaldata, EU:T:2017:8, punkt 96).

128 Siinses asjas tuleb niisiis kontrollida, kas hageja esitas tõendeid näitamaks, et komisjon on teinud normaalväärtuse arvutamisel ilmse hindamisvea.

129 Esiteks vaidleb hageja vastu vaidlustatud määruse põhjendustes 118 ja 123 esitatud komisjoni kinnitusele, et CCCMC esitatud andmeid ei olnud kontrollitud. Hageja rõhutab, et need andmed, mis koosnesid tabelitest, milles olid esitatud hinnad, mida Hiina ettevõtjad kohaldasid erinevatele keevistorudele ja õmblusteta torudele, pärinesid ametlikest tootmishindade vahemikest, mille autentsust oli võimalik kontrollida. Hageja leiab, et komisjon otsustas need andmed jätta kontrollimata, mistõttu ta ei saanud neid tagasi lükata väitega, et neid ei olnud kontrollitud. Hageja lisab, et CCCMC esitas tõendeid oma kommentaarides lõplikele järeldustele, mis sisaldasid hageja ja ühe teise koostööd teinud tootja kontrollitud arveid.

130 Mis puudutab CCCMC esitatud andmete tagasi lükkamise teist põhjendust, mis on esitatud vaidlustatud määruse põhjenduses 118 – nimelt seda, et need pärinevad mitteturumajanduslikust riigist –, siis leiab hageja, et see kaalutlus ei saa põhjendada süstemaatilist tagasi lükkamist. Hageja märgib, et WTO apellatsioonikogu leidis 15. juuli 2011. aasta aruandes „Euroopa ühendused: lõplik dumpinguvastane meede teatavate Hiinast pärit rauast või terasest kinnitusdetailide kohta“ (WT/DS 397/AB/R, punkt 289), et komisjon ei saa tagasi lükata Hiina tõendeid, mis on esitatud normaalväärtuse kohandamiseks, piirdudes üksnes viitega asjaolule, et Hiina ei ole turumajanduslik riik. Hageja lisab, et ehkki WTO apellatsioonikogu 15. juuli 2011. aasta aruanne „Euroopa ühendused: lõplik dumpinguvastane meede teatavate Hiinast pärit rauast või terasest kinnitusdetailide kohta“ (WT/DS 397/AB/R, punkt 289) puudutas õiglast võrdlust normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 10 tähenduses (asendatud määruse 2016/1036 artikli 2 lõikega 10), mitte aga normaalväärtuse kohandamist, siis on nimetatud aruande järeldused siinses asjas kohaldatavad, kuna ainus põhjus, miks komisjon ei võtnud arvesse CCCMC esitatud andmeid, on see, et need pärinevad mitteturumajanduslikust riigist. Hageja väidab samuti, et juhtumis, milles tehti 1. juuni 2017. aasta kohtuotsus Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372), kasutas komisjon ühe analoogse toote (mida võrdlusriigis ei toodetud) normaalväärtuse arvutamiseks Hiina hindasid; kuid siinsel juhul ei ole see nii.

131 Teiseks heidab hageja vaidlustatud määruse põhjendusega 124 seoses komisjonile ette, et komisjon lükkas tagasi CCCMC esitatud andmed, tuginedes sellele, et need puudutavad hindasid, mitte aga tootmiskulusid. Hageja leiab, et komisjon ei selgitanud erinevust tootja ostuhinna ja tarnija müügihinna vahel.

132 Kolmandaks märgib hageja, et vaidlustatud määruse põhjenduse 117 punktis c kasutas komisjon ise Hiinast pärit andmeid, et kohandada normaalväärtust seoses kuju erinevustega, tuginedes hinnaerinevustele Hiina eksportijate müügitehingutes. Ta väidab, et kui mitteturumajandusliku riigi müügihindasid puudutavad andmed on usaldusväärsed, et teha kuju erinevuste alusel kohandusi normaalväärtuses, peaks need olema ka piisavalt usaldusväärsed, et arvutada erinevusi tooraine ja terase klassi alusel vaidlustatud määruse põhjenduse 117 punktides a ja b.

133 Neljandaks heidab hageja komisjonile ette, et ta järeldas parandatud lõplike järelduste punktis 124, et Hiina tootjad ei olnud esitanud mingeid andmeid tootmiskulude kohta. Hageja leiab, et lõplike järelduste kohta märkuste esitamiseks kehtestatud 22päevane tähtaeg ei olnud piisav, et esitada varem CCCMC esitatud andemetele täiendavaid andmeid, kuna ta avastas alles nende järelduste avaldamise kuupäeval, et komisjon oli esitatud andmed tagasi lükanud.

134 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu tuvastati hageja viienda väite analüüsi raames, kohaldas komisjon siinses asjas põhjendatult mitteturumajanduslikele riikidele kohaldatavat meetodit. Selle meetodi raames on komisjonil ulatuslik kaalutlusõigus ning ta ei pea arvesse võtma mitteturumajanduslikest riikidest pärit andmeid, vaid peab tuginema „kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva[le] hinna[le] või arvestusliku]le] väärtuse[le] […] või hinna[le] […], mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajanduslikust riigist teistesse riikidesse, k.a [liitu], või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest [liidus] tegelikult makstud või makstava hinna alusel“.

135 Lisaks tuleb rõhutada, et määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõige 7 annab komisjonile õiguse kasutada ka liidu tootmisharu andmeid, kuna seal on märgitud, et komisjon võib tugineda lausele „samasuguse toote eest [liidus] tegelikult makstud või makstava hinna alusel“.

136 Lisaks tuleb märkida, et vaidlustatud otsuse põhjendusest 118 ilmneb, et asjaolu, et CCCMC esitatud andmed pärinesid mitteturumajanduslikust riigist, ei olnud ainus põhjus nende andmete tagasi lükkamiseks. Nagu ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 124, lükati need andmed tagasi ka seetõttu, et CCCMC esitatud andmed koosnesid torude müügihindadest, mida ei saa lugeda sobivaks, et arvutada toruliitmike tootmiskulusid.

137 Lõpuks tuleb märkida, et hageja ei esitanud hagi näitamaks, et ta tegutses turumajanduse tingimustes vastavalt määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punktile b.

138 Eespool toodud asjaoludest piisab, et järeldada, et komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui ta lükkas tagasi Hiina turult pärinevad andmed, mille CCCMC esitas, et kohandada tootmiskulusid, mida selgitati vaidlustatud otsuse põhjenduse 117 punktides a ja b.

2) Normaalväärtuse kohandamise ebapiisav põhjendamine

139 Hageja väitel ei ole põhjendatud vaidlustatud tootmiskulude kohandamisi.

140 Sellega seoses tuleb märkida, et kuna määrus, mis kehtestab lõpliku dumpinguvastase tollimaksu, kuulub teatud meetmete üldisesse süsteemi, siis ei saa nõuda, et selle põhjenduses oleks täpsustatud erinevad, vahel väga arvukad ja keerulised faktilised ja õiguslikud asjaolud, mida see määrus käsitleb, ning samuti ei saa nõuda, et institutsioonid võtaksid seisukoha huvitatud isikute esitatud kõikide argumentide suhtes. Vastupidi, piisab kui akti autor esitab need faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis on vaidlustatud määruse seisukohalt olulise tähtsusega. Institutsioonidel ei ole tarvis spetsiaalselt põhjendada, miks ei ole arvestatud huvitatud isikute esitatud erinevate argumentidega. Piisab, kui määruses on selge põhjendus institutsioonide tehtud analüüsis esile tõusnud asjaolude kohta, kuna see põhjendus võib selgitada põhjusi, miks on jäetud kõrvale asjakohased argumendid, mille haldusmenetluses osalejad on esitanud. Lisaks peab määrus, mis uurimismenetluse lõpul kehtestab lõpliku dumpinguvastase tollimaksu, olema põhjendatud ainult kõikide faktiliste ja õiguslike asjaolude suhtes, mis on dokumendis antud hinnangu jaoks asjakohased. Põhjendamiskohustuse eesmärk ei ole haldusmenetluse käigus institutsiooni seisukoha väljakujunemise selgitamine ja niisiis ei ole selle eesmärk põhjendada lõppdokumendi lahenduse erinevust ajutisest seisukohast, mis on esitatud huvitatud isikutele menetluse käigus edastatud dokumentides, et võimaldada neil teatavaks teha oma seisukoht. See kohustus ei kohusta seega institutsiooni selgitama, mil viisil võis olla põhjendamatu haldusmenetluse ühel etapil kavandatud seisukoht (13. septembri 2010. aasta kohtuotsus Whirlpool Europe *vs.* nõukogu, T-314/06, EU:T:2010:390, punktid 114–116).

141 Siinses asjas piisab märkimisest, et vaidlustatud määruse põhjendustest 118–129 nähtub, et komisjon esitas selgelt ja ühemõtteliselt põhjenduse, miks ta lükkas tagasi CCCMC esitatud andmed.

142 Tuleb järeldada, et komisjon ei rikkunud oma põhjendamiskohustust seoses normaalväärtuse kohandamisega.

143 Eeltoodu põhjal tuleb teine väide tagasi lükata.

4. Kolmas väide, et vaatlusaluse perioodi kindlaksmääramisel on tehtud ilmne hindamisviga ja võimu kuritarvitatud

144 Esmalt tuleb rõhutada, et 10. novembril 2012, pärast seda, kui Euroopa Liidu terasest põkk-keevitusliitmike tootmisharu kaitsekomitee oli esitanud kaebuse, algatas komisjon dumpinguvastase uurimise, mis oli erinev sellest, mis siinses asjas käsitlusel (edaspidi „eelnev uurimine“). See uurimine algatati teatega Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit põkk-keevitatavate roostevabast terasest toruliitmike, ka valmistoodete importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT 2012, C 342, lk 2). Pärast kaebusest loobumist lõpetati nimetatud uurimine komisjoni 20. augusti 2013. aasta otsusega 2013/440/EL Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit põkk-keevitatavate roostevabast terasest toruliitmike, ka valmistoodete importi käsitleva dumpinguvastase menetluse lõpetamise kohta (ELT 2013, L 223, lk 13).

145 Olgu meelde tuletatud, et vaidlustatud määruse põhjendusest 43 selgub, et siinses asjas käsitletud juhtum „hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2014 kuni 30. septembrini 2015“. Vaidlustatud määruse põhjendusest 44 nähtub, et „[k]ahju hindamise seisukohalt olulisi suundumusi vaadeldi ajavahemikul 1. jaanuarist 2012 kuni uurimisperioodi lõpuni“.

146 Kolmandas väites märgib hageja, et komisjon oleks pidanud analüüsima kahju hindamise seisukohalt olulisi suundumusi alates 2010. aastast, mitte alates 2012. aastast.

147 Esiteks tunnistas hageja, et komisjoni tavapärane praktika dumpinguvastases uurimises on analüüsida nelja-aastast perioodi. Ta rõhutab, et CCCPC siiski üritas siinses uurimises veenda komisjoni kontrollitavat perioodi pikendama, nii et see hõlmaks eelnevat uurimist. Ta väitis sellega seoses, et komisjoni ulatuslik kaalutlusõigus dumpinguvastases valdkonnas hõlmab ka võimalust jätta kõrvale tavapärane praktika, kui poolelioleva uurimise asjaolud seda põhjendavad. Ta leiab, et käesoleva uurimise asjaolud põhjendavad seda, et komisjon jätaks kõrvale oma tavapärase praktika, kuna komisjon oli juba teinud olulise osa eelneva uurimise käigus, mis puudutas suures osas sama kaebuse esitajat, sama kõnealust toodet, samu eksportivaid tootjaid ja samu importijaid, ning tal olid juba kõik Eurostati andmed, mida eelneva uurimise käigus oli kogutud ja analüüsitud. Hageja väidab, et isegi kui eelnev uurimine lõpetati otsusega 2013/440 pärast kaebusest loobumist, siis oli komisjon viidatud uurimise lõpetanud tegelikult seetõttu, et ei olnud piisavalt tõendeid näitamaks, et liidu tootmisharule oli tekitatud kahju. Hageja järeldab, et vaatlusaluse perioodi laiendamiseks esitatud CCCMC taotluse tagasilükkamine kujutab endast komisjoni „kaalutlusõiguse kuritarvitamist“, ning palub Üldkohtul lugeda ebapiisavalt põhjendatuks ja õigusvastaseks komisjoni järeldused vaatlusaluse perioodi kohta ning järelikult ka tema lõpliku kahju kindlaks määramine.

148 Teiseks väidab hageja, et CCCMC esitas kõnealuse uurimise ajal andmeid, milles sisaldusid tõendid (mis tuginesid Eurostati kaasajastatud andmetele), mis puudutasid kõnealuses uurimises käsitletud kahe riigi hindasid ja kaubanduse mahtu alates 2010. aastast algaval perioodil. Need andmed tõendavad hindade ja impordimahtude arengu üleüldist stabiilsust alates 2010. aastast algaval perioodil. Ta kinnitab, et need tõendid esitati selleks, et näidata, et hinnad ja impordikogused ei vähenenud arvestatavalt võrreldes eelneva uurimisega hõlmatud perioodiga. Siiski tunnistab ta, et nimelt, kui analüüsida kaubanduse arengut üksnes alates 2012. aastast, siis näib, et impordihinnad on langenud. Kui hinnata seevastu pikemat perioodi, siis väidab hageja, et impordihinnad kogu selle perioodi vältel on ilmselgelt püsinud stabiilsed, mis tema sõnul peab olema määravaks asjaoluks, kui hinnatakse tegelikku kahju ja põhjuslikku seost.

a) Väite vastuvõetavus

149 Komisjon väidab, et hageja kolmas väide on kodukorra artikli 76 punkti d alusel vastuvõetamatu. Hageja ei esitanud järjekindlalt ja arusaadavalt hagi tekstis keskseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millele hagi tugineb, et kostja saaks end kaitsta ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse ilma täiendavate andmeteta. Komisjon märgib, et hagiavaldusest peab seetõttu selgelt ilmnema, milles seisneb väide, millel hagi põhineb, ning ainuüksi selle abstraktne äramärkimine ei vasta kodukorra nõuetele (11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 66) Ta sedastab, et kui väide või väite osa on arusaamatu, tuleb see tunnistada vastuvõetamatuks (11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 135). Komisjon väidab, et hageja ei selgitanud, milles seisnes ilme hindamisviga või võimu kuritarvitamine, millele kolmanda väite pealkirjas viidatakse. Ta rõhutab, et hageja ei esita ühtegi tõendit, et põhjendada kolmanda väite raames esitatud etteheiteid, välja arvatud seoses tema kinnitusega, et impordihinnad on alates 2010. aastast ilmselgelt püsinud väga stabiilsed, viidates ühele lisale.

150 Teise võimalusena väidab komisjon, et hagiavalduse punktis 80 esitatud hageja argumendid, mis puudutavad ekspordihindade stabiilsust alates 2010. aastast, on kodukorra artikli 76 punkti d alusel vastuvõetamatud. Komisjon rõhutab, et hageja viitab üldiselt ühele lisale, st 28 lehekülje pikkusele dokumendile, et kinnitada oma väidet impordihindade suurest stabiilsusest alates 2010. aastast, kuid ta ei täpsusta mingilgi viisil, kus asuvad tema väidet kinnitavad argumendid. Sellega seoses viitab ta Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt Üldkohtu ülesanne ei ole lisadest ja menetlusdokumentidest otsida ja kindlaks teha väiteid, mida võib pidada hagi põhjendavaks (28. juuni 2005. aasta kohtuotsus Dansk Rørindustri jt *vs.* komisjon, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punktid 97 ja 100, ja 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt *vs.* komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 41). Analoogseid nõudeid tuleb järgida, kui esitatakse argument Üldkohtus esile toodud väite põhjendamiseks (13. juuni 2013. aasta kohtuotsus Versalis *vs.* komisjon, C-511/11 P, EU:C:2013:386, punkt 115). Ta märgib, et üldine viide hagiavaldusele lisatud muudele kirjalikele dokumentidele ei saa asendada selliste sisuliste õiguslike argumentide puudumist, mis peavad olema märgitud hagiavalduses endas (vt selle kohta 28. juuni 2005. aasta kohtuotsus Dansk Rørindustri jt *vs.* komisjon, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punktid 94–100; 13. juuni 2013, Versalis *vs.* komisjon, C-511/11 P, EU:C:2013:386, punkt 115, ja 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus, MasterCard jt *vs.* komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 40).

151 Siinses asjas tuleb esiteks märkida, et nagu ilmneb eespool punktidest 147 ja 148, esitas hageja hagiavalduses piisavalt selgelt argumendid, millele tema kolmas väide tugineb, nii et nimetatud väidet ei tule vastuvõetamatuks tunnistada sellel alusel.

152 Teiseks tuleb märkida, et hageja viitas tõesti hagiavalduse punktis 80 üldiselt lisale A.11, mida ta täpsustas ka repliigis. Asjaolu, et ta viitas repliigis nimetatud lisa kindlatele osadele, mis tema sõnul peaks kinnitama tema väiteid, siis need ei saa parandada seda, et hagiavalduse esitamise ajal on rikutud kodukorra artikli 76 nõudeid (vt 9. jaanuari 2015. aasta kohtumäärus Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon, T-482/12, ei avaldata, EU:T:2015:19, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika). Niisiis tuleb järeldada, et hageja üldine viide lisale A.11 on vastuvõetamatu (vt selle kohta 22. juuni 2017. aasta kohtuotsus Biogena Naturprodukte vs. EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, punkt 12, ja 9. märtsi 2018. aasta kohtuotsus NORMOSANG, T-103/17, ei avaldata, EU:T:2018:126, punkt 25).

b) Sisulised küsimused

153 Esiteks tuleb tulemusetuks lugeda hageja argumendid selle kohta, et ehkki eelnev uurimine oli kaebusest loobumise tõttu lõpetatud otsusega 2013/440, siis oli komisjon selle uurimise tegelikult lõpetanud seetõttu, et puudusid piisavad tõendid kahju olemasolust liidu tootmisharule. Nimelt tuleb rõhutada, et nagu komisjon väidab, ei pea Üldkohus analüüsima käesolevas kohtuasjas argumente, mis puudutavad eelnevat uurimist, kuna nimetatud uurimise raames käsitletud kahju olemasolu puudutavad küsimused on sõltumatud käesolevast uurimisest ega saa kaasa tuua vaidlustatud määruse tühistamist.

154 Teiseks, mis puudutab hageja viidatud ilmset hindamisviga, siis tuleb märkida, et hageja peab esitama määravad tõendid oma väite kinnituseks (vt selle kohta 22. oktoobri 1991. aasta kohtuotsus Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punkt 17; vt samuti selle kohta ja analoogia alusel 9. septembri 2010. aasta kohtuotsus Carpent Languages *vs.* komisjon, T-582/08, ei avaldata, EU:T:2010:379, punkt 57, ja 17. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Cofely Solelec jt *vs.* parlament, T-419/15, ei avaldata, EU:T:2017:8, punkt 96).

155 Kohtupraktikast ilmneb, et uurimismenetlus tuleb viia läbi nii värske teabe põhjal kui võimalik, määramaks dumpinguvastased tollimaksud, mis oleksid kohased kaitsmaks liidu vastavat tootmisharu dumpingu eest (3. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu,

C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 92; 28. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus CM Eurologistik ja GLS, C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2016:57, punkt 66, ja 25. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Rusal Armenal *vs.* nõukogu, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, punkt 119).

156 Siinses asjas ei ole aga hageja esitanud ühtegi tõendit, mis põhjendaks seda, et komisjon oleks pidanud kalduma kõrvale oma tavapärasest praktikast, milles võetakse aluseks nelja-aastane vaatlusalune periood, ja arvesse võtma kaubanduse andmeid alates 2010. aastast.

157 Seetõttu tuleb järeldada, et hageja ei ole tõendanud, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea.

158 Kolmandaks, mis puudutab hageja viidatud võimu kuritarvitamist, siis tuleb märkida, et õigusakti puhul on võimu kuritarvitamisega tegemist üksnes siis, kui objektiivsete, asjakohaste ja üksteist toetavate tõendite põhjal selgub, et õigusakt on vastu võetud ainult või peamiselt muude eesmärkide saavutamiseks kui need, millele on viidatud, või spetsiaalselt vastava juhtumi lahendamiseks ette nähtud menetluse vältimiseks (vt 14. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, T-390/08, EU:T:2009:401, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

159 Siinses asjas ei ole hageja esitanud tõendeid, mis näitaks, et vaidlustatud määrust vastu võttes oli komisjonil mingi muu eesmärk kui liidu õiguse raames dumpinguvastaste meetmete kehtestamine. Seetõttu tuleb tagasi lükata argument, et komisjon on väidetavalt võimu kuritarvitanud.

160 Neljandaks, mis puudutab hageja argumenti, et komisjoni järeldused vaatlusaluse perioodi kohta tuleb lugeda ebapiisavalt põhjendatuks, siis piisab viitest eespool punktis 140 mainitud kohtupraktikale.

161 Siinses asjas piisab järeldusest, et vaidlustatud määruse põhjenduses 46 selgitas komisjon põhjuseid, miks ta jättis rahuldamata dumpinguvastases menetluses teatud poolte esitatud taotluse laiendada vaatlusalust perioodi.

162 Niisiis tuleb tunnistada, et hageja argumendid, et need järeldused ei ole piisavalt põhjendatud, ei ole põhistatud.

163 Eeltoodust järeldub, et kolmas väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata, ilma et oleks vaja seisukohta võtta selle tulemuslikkuse kohta.

5. Neljas väide, et on rikutud hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtet ning kaitseõigusi

164 Hageja väidab neljandas väites, et komisjon ei järginud liidu õiguse üldpõhimõtteid, nagu hea halduse põhimõte, läbipaistvuse põhimõte ja kaitseõigused. Hageja leiab, et komisjon ei järginud tema kaitseõigusi, esiteks keeldudes jagamast liidu tootmisharu puudutavaid andmeid, mis olid kättesaadavad esialgsete järelduste tegemise ajal; teiseks kehtestades lõplike järelduste kohta märkuste esitamise tähtajaks 22 päeva; ja kolmandaks kehtestades 25. novembri 2016. aasta parandatud lõplike järelduste kohta (mis sisaldasid olulist teavet, mis oli esitatud esimest korda) märkuste esitamise tähtajaks kaks ja pool tööpäeva.

a) Hageja viidatud hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtte rikkumine

165 Komisjon väidab, et hageja argumendid, et komisjon ei järginud liidu õiguse üldpõhimõtteid, nagu hea halduse ja läbipaistvuse põhimõte, tuleb tunnistada vastuvõetamatuks, kuna hageja ei ole hagis märkinud, mil viisil neil põhimõtteid on rikutud. Komisjon rõhutab, e Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 lõikest 1 ilmneb, et hagides tuleb märkida vaidluse sisu ja hageja väited. Ta rõhutab, et Üldkohus on sedastanud, et hagi vastuvõetavuseks peab hageja loogiliselt ja arusaadavalt esitama hagiavalduse tekstis põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tugineb, et kostja saaks end kaitsta ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse täiendavate andmeteta. Seda, milles seisneb

hagi põhjendav väide, peab olema selgitatud hagiavalduses ja üksnes väite üldsõnalisest mainimisest ei piisa kodukorra nõuete täitmiseks. Komisjon leiab, et kui väide või väite osa on arusaamatu, tuleb see tagasi lükata (vt selle kohta 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punktid 66 ja 135, ning 24. septembri 2015. aasta kohtuotsus Itaalia ja Hispaania *vs.* komisjon, T-124/13 ja T-191/13, EU:T:2015:690, punkt 33).

166 Kodukorra artikli 76 punkti d kohaselt peab hagiavalduses olema lühiülevaade väidetest. Kohtupraktikast ilmneb, et see lühiülevaade peab olema piisavalt selge ja täpne, et kostja saaks ette valmistada oma kaitse ja pädev kohus teha hagi osas otsuse (vt selle kohta 5. märtsi 1991. aasta kohtuotsus Grifoni *vs.* Euratom, C-330/88, EU:C:1991:95, punkt 18).

167 Siinses asjas tuleb märkida, et nagu mainis ka komisjon, siis hageja ei arendanud edasi või selgitanud, milles seisnes tema neljanda väite pealkirjas viidatud hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtte rikkumine, mistõttu tuleb need argumendid vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

b) Hageja kaitseõiguste rikkumine

168 Mis puudutab hageja viidatud kaitseõiguste rikkumist, siis tuleb esmalt rõhutada, nagu järeldati eespool punktis 36, et hageja ei saa Üldkohtus viidata CCCMC kaitseõiguste rikkumisele.

169 Seejärel tuleb eespool punktides 37–41 toodud põhjustel tagasi lükata etteheide, mis puudutas ebapiisavat tähtaega märkuste esitamiseks parandatud lõplike järelduste kohta.

170 Mis puudutab etteheidet, et esialgsete järelduste ajal olemasolevaid andmeid liidu tootmisharu kohta ei edastatud, siis tuleb esiteks märkida, et hageja ei ole tõendanud, et ta oli ise nende esialgsete järelduste kohta esitatud märkustes taotlenud nende andmete edastamist, samas kui viide CCCMC esitatud märkustele ei ole asjasse puutuv eespool punktis 169 mainitud põhjendustel. Teiseks ei ole hageja tõendanud, et menetlusel oleks olnud erinev tagajärg, kui ta oleks olnud teadlik nendest andmetest alates esialgsete järelduste esitamisest, mitte aga alles lõplike järelduste esitamise ajal. Eelnevate põhjenduste alusel tuleb käesolev etteheide tagasi lükata.

171 Mis puudutab lõpuks ebapiisavat tähtaega märkuste esitamiseks lõplike järelduste kohta, siis piisab märkimisest, et komisjoni antud tähtaeg 22 päeva on oluliselt pikem kui 10 päeva, mis on selle tarvis sätestatud määruse 2016/1036 artikli 20 lõikes 5, ilma et hageja viidatud erilised asjaolud suudaks kahtluse alla seada menetluse õiguspärasust sellega seoses. Seetõttu tuleb käesolev etteheide tagasi lükata.

172 Eelnevat silmas pidades tuleb neljas väide tervikuna tagasi lükata.

173 Eeltoodut silmas pidades tuleb hagi rahuldamata jätta.

IV. Kohtukulud

174 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

175 Kodukorra artikli 138 lõike 1 järgi kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud.

176 Antud juhul on komisjon nõudnud, et kohtukulud mõistetaks välja hagejalt. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, siis tuleb vastavalt komisjoni nõuetele kohtukulud temalt välja mõista. Lisaks sellele kannab nõukogu kui menetlusse astunud institutsioon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd kanda tema enda kohtukulud ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. septembril 2019 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I. Vaidluse taust 1

II. Menetlus ja poolte nõuded 3

III. Õiguslik käsitlus 4

A. Sisulised küsimused 4

1. Esimene väide, et on tehtud ilmne hindamisviga, tõendite hindamisel puudus erapooletus, hagejale on pandud ülemäärane tõendamiskoormis, rikutud on hageja õigust olla ära kuulatud ning esitatud ebapiisav põhjendus seoses asendatavuse kindlaks määramisega toruliitmike vahel, mis on toodetud ASME/ANSI ja EN/DIN standardite alusel 4

a) Esimese väite ese 4

b) Teine etteheide, et on rikutud hageja õigust olla ära kuulatud seoses kahe standarditüübi asendatavuse kindlaksmääramisega 5

c) Esimene, kolmas ja neljas etteheide, mis puudutavad ilmset viga, erapooletuse puudumist tõendite hindamisel ja hagejale pandud ülemäärast tõendamiskoormist seoses ASME/ANSI ja EN/DIN standardite alusel toodetud toruliitmike asendatavuse kindlaksmääramisega 7

1) Repliigi teatavate lisade vastuvõetavus 7

2) Vaidlustatud määruse põhjendust 54 puudutavate hageja argumentide vastuvõetavus 8

3) Esimese, kolmanda ja neljanda etteheite sisuline analüüs 8

d) Viies etteheide, et EN/DIN ja ASME/ANSI standardite asendatavuse kindlaks määramise põhjendus ei ole piisav 11

2. Viies väide, et on tehtud ilmne hindamisviga mitteturumajanduslike riikide kohtlemise kohaldamise hindamisel 11

a) Võimalus viidata Üldkohtus Hiina WTO-ga ühinemise protokolli I osa punktile 15, et kontrollida vaidlustatud määruse seaduslikkust 13

b) Määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a tõlgendamine WTO õigusega kooskõlas 15

3. Teine väide, et on tehtud ilmne hindamisviga ja esitatud ebapiisav põhjendus normaalväärtuse kohandamise kohta 17

a) Hageja teatavate argumentide vastuvõetavus 17

b) Sisulised küsimused 18

1) Ilmne hindamisviga normaalväärtuse kohandamisel 18

2) Normaalväärtuse kohandamise ebapiisav põhjendamine 20

4. Kolmas väide, et vaatlusaluse perioodi kindlaksmääramisel on tehtud ilmne hindamisviga ja võimu kuritarvitatud 20

a) Väite vastuvõetavus 21

b) Sisulised küsimused 22

5. Neljas väide, et on rikutud hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtet ning kaitseõigusi 23

a) Hageja viidatud hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtte rikkumine 23

b) Hageja kaitseõiguste rikkumine 24

IV. Kohtukulud 24